

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 32 Pž-1737/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja te Nevenke Marković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom DIOMED d.o.o. u stečaju, Split, Tršćanska 50, OIB 10411218524, odlučujući o žalbi stečajne upraviteljice Tee Gatternig iz Varaždina, Branka Vodnika 4, OIB 20214370352, a protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-650/2017-83 od 11. ožujka 2020., u sjednici vijeća održanoj 19. svibnja 2020.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba stečajne upraviteljice Tee Gatternig iz Varaždina, preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-650/2017-83 od 11. ožujka 2020. u točki I. b) njegove izreke u dijelu kojim je odbijen kao neosnovan zahtjev stečajne upraviteljice za odobravanjem stvarnih troškova u iznosu od 14.301,00 kn i sudi:

Odobrava se stečajnoj upraviteljici naknada stvarnih troškova u iznosu od 14.301,00 kn (četnaesttisucatrstojednu kunu).

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je stečajnoj upraviteljici odredio nagradu za obavljanje poslova u prethodnom i stečajnom postupku u iznosu od 21.200,00 kn uvećano za 7,5% na osnovi troškova obveznog doprinosa za zdravstveno osiguranje u iznosu do 1.590,00 kn. Stečajnoj upraviteljici je odobrena i naknada stvarnih troškova u iznosu od 4.408,00 kn, dok je njen zahtjev u ovom dijelu odbijen kao neosnovan za iznos od 14.301,00 kn. Prvostupanjski sud je ovlastio stečajnu upraviteljicu da iz sredstava stečajne mase isplati na svoj račun odobrene iznose.

Odluku o troškovima stečajnoj upraviteljici prvostupanjski sud je donio primjenom odredbe čl. 94. st. 3. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15; dalje: SZ/15). Prvostupanjski sud se priklonio pravnom shvaćanju prema kojem stečajni upravitelji s boravištem izvan suda na čijoj su listi kao stečajni upravitelji, nemaju pravo na sve putne troškove, jer bi to bilo protivno načelu ekonomičnosti stečajnog postupka i protivilo bi se samoj biti slobodnog tržišta i poduzetništva, jer bi stečajni upravitelji koji su se slobodnom voljom prijavili na liste stečajnih upravitelja sudova izvan njihovog boravišta, u suprotnom poslali netržišna konkurencija onim stečajnim upraviteljima čije je boravište na području toga suda. To je ujedno jedini razlog zbog kojeg je prvostupanjski sud ukupni zahtjev stečajne

upraviteljice za naknadu putnih troškova na relaciji Varaždin-Split-Varaždin, odbijen kao neosnovan u iznosu od 14.301,00 kn.

Stečajna upraviteljica je protiv ovog rješenja u točki I. b) njegove izreke podnijela žalbu osporavajući osnovanost pobijanog rješenja u dijelu kojim je njen zahtjev odbijen kao neosnovan za iznos od 14.301,00 kn. Njena žalba sadrži opširne, detaljne i precizne razloge koje bi trebalo koristiti i kod donošenja budućih odluka ove vrste.

Žalba stečajne upraviteljice je osnovana.

Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da ono nije pravilno i zakonito.

Stečajna upraviteljica je podnijela zahtjev za naknadu stvarnih troškova, od toga putnih troškova na relaciji Varaždin-Split-Varaždin u ukupnom iznosu od 17.024,00 kn (trošak jednog putovanja u iznosu od 2.432,00 kn x 7), te ostalih troškova u iznosu od 1.685,00 kn, sveukupno iznos od 18.709,00 kn. Od tog iznosa stečajnoj upraviteljici je odmjerjen putni trošak u iznosu od 2.732,00 kn te ostalih troškova u iznosu od 1.685,00 kn, ukupno 4.408,00 kn.

Ocjenjujući da stečajnoj upraviteljici ne pripadaju cjelokupni putni troškovi sedam putovanja na relaciji Varaždin-Split-Varaždin, već isključivo sedam takvih putovanja na relaciji iz nadležnosti Trgovačkog suda u Splitu, Vrpolje-Split-Vrpolje (65 km x 2 x 130,00 kn 260,00 kn; trošak cestarine na relaciji Vrpolje-Split-Vrpolje u iznosu od 44,00 kn, pripadnu dnevnicu u iznosu od 85,00 kn, sveukupno 389,00 kn po jednom putovanju, ili 2.723,00 kn za sedam putovanja.

Cjelokupni iznos od 14.301,00 kn koji je pobijanim rješenjem odbijen kao neosnovan, odnosi se na dio putnih troškova za sedam putovanja stečajne upraviteljice na relaciji Varaždin-Split-Varaždin.

Premda je prvostupanjski sud dao detaljne razloge za svoje pravno shvaćanje o tome zašto stečajnoj upraviteljici iz Varaždina ne pripada pravo na pune troškove putovanja na relaciji Varaždin-Split-Varaždin, takvo pravno shvaćanje ovaj sud ne ocjenjuje pravilnim, neovisno o postojanju suprotnih odluka ovog suda na koje se pozvao prvostupanjski sud. Ovaj sud se kod donošenja odluke iz izreke oslanja na pravna shvaćanja iz odluka ovog suda koja daju pravo stečajnim upraviteljima s boravištem izvan područja nadležnosti suda u kojem obavljaju dužnost stečajnog upravitelja, na punu naknadu stvarnih, potrebnih i opravdanih putnih troškova.

Odredbom čl. 94. st. 1. SZ-a propisano je da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova. Naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja (čl. 94. st. 3. SZ-a).

Među tijela stečajnog postupka svrstavaju se i stečajni upravitelji (čl. 75. SZ-a).

Osoba može biti upisana na listu stečajnih upravitelja za područje nadležnosti jednog ili više sudova (čl. 78. st. 3. SZ-a).

Država osigurava svim poduzetnicima jednak položaj na tržištu. Zabranjena je zlouporaba monopolskog položaja određenog zakonom (čl. 49. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, „Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10 i 5/14).

Pored sadržaja citiranih odredbi jasno je da svi stečajni upravitelji neovisno o njihovom boravištu (čl. 78. st. 3. SZ-a) imaju jednaka prava koja im osigurava prije svega odredba čl. 94. st. 1. SZ-a i ta prava nije moguće osnovano ograničiti.

Nedvojbeno je pravo stečajnih upravitelja sa cjelokupnog teritorija Republike Hrvatske obavljati poslove stečajnog upravitelja u bilo kojem od trgovačkih sudova neovisno o njihovom boravištu u odnosu na područje nadležnosti suda u kojem obavljaju tu dužnost. Republika Hrvatska je za sve njene građane u radnom i poslovnom smislu, pa i za poduzetnike, jedno jedinstveno tržište na kojem svi imaju jednaka prava. Zato je neosnovano pravno shvaćanje da bi odobravanje punih stvarnih troškova stečajnih upravitelja s boravištem izvan nadležnosti suda na kojem obavljaju dužnost stečajnog upravitelja, pa i putnih troškova, bilo protivno biti slobodnog tržišta (poduzetništva) i protivno načelu ekonomičnosti stečajnog postupka. Upravo je takvo stajalište prvostupanjskog suda protivno i zakonu i Ustavu Republike Hrvatske, jer favorizira lokalne stečajne upravitelje s boravištem na području nadležnosti suda na kojem obavljaju tu svoju dužnost.

Stečajni upravitelji s boravištem izvan nadležnosti trgovačkog suda u kojem obavljaju dužnost stečajnog upravitelja, ne nalaze se u privilegiranom položaju u odnosu na stečajne upravitelje s boravištem na području nadležnosti tog suda. Naime, opisane odredbe osiguravaju svim građanima Republike Hrvatske koji žele obavljati dužnost stečajnih upravitelja, obavljati te poslove u svim dijelovima Republike Hrvatske u kojima djeluju trgovački sudovi. Oni u odnosu na lokalne stečajne upravitelje nisu u prednosti, već je njihov posao dodatno otežan potrebom stalnih putovanja i troškovima tih putovanja. Takve troškove lokalni stečajni upravitelji nemaju.

Pored toga, kada je već SZ-om omogućeno stečajnim upraviteljima obavljati tu dužnost u svim trgovačkim sudovima u Republici Hrvatskoj, neovisno o njihovom boravištu, to oni moraju imati i jednaka prava kao i stečajni lokalni stečajni upravitelji, pa tako i pravo na stvarne troškove putovanja. Kod takvog stanja stvari, načelo ekonomičnosti stečajnog postupka u navedenom smislu ne nalazi primjenu koju je pretpostavio prvostupanjski sud. Načelo ekonomičnosti stečajnog postupka u odnosu na stvarne troškove stečajnog postupka je naravno, i dalje u primjeni, na način da sudovi kod odmjeravanja troškova stečajnim upraviteljima na temelju njihovog pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranog izvješća (čl. 94. st. 3. SZ-a) ocjenjuju opravdanost i svrsishodnost svakog pojedinog zatraženog troška.

Kako je prvostupanjski sud po ocjeni ovog suda neosnovano stečajnoj upraviteljici uskratio dio troškova za sedam putovanja na relaciji Varaždin-Split-Varaždin, koje je inače

ocijenio stvarnim, potrebnim i opravdanim, to je riješeno kao u izreci (čl. 380. st. 1. t. 3. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a).

Zagreb, 19. svibnja 2020.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **17896-1c223**

Kontrolni broj: **00a8c-fb7c4-7408f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.